

Statsministeren (Erik Eriksen): Ja, det kan jo være meget morsomt, men jeg vil altså alligevel fastholde som den realitet, det er, at trods alt er det bedre, at man selv udarbejder sine taler.

Jørgen Jørgensen (Lejre): For et øjeblik at vende tilbage til det, der er på dagsordenen, vil jeg sige, at den betænkning, der foreligger, har jeg ingen bemærkninger til. Udvalget indstiller lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, hvori ministeren har fremsat det, og deri ligger, at partierne her i tinget erkender nødvendigheden af, at handelsministerens bemyndigelser udvides.

Det er ikke med nogen særlig glæde, mit parti går med til en udvidet bemyndigelseslov, men under hensyn til den økonomiske tilstand, hvori landet befinder sig, anser vi det for nødvendigt, at ministeren kan gribe ind og gennemføre foranstaltninger uden i hvert enkelt tilfælde at skulle søge lovgivning. Under sådanne forhold må det siges, at en bemyndigelseslov har sin berettigelse, og derfor giver vi tilslutning til det lovforslag, som ministeren søger gennemført.

Under drøftelsen af dette lovforslag om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, som for tiden er et hovedpunkt i landets kriselovgivning, vil det vel ikke være unaturligt, at jeg fremsætter nogle synspunkter om landets økonomiske stilling.

Den debat, der nu blev ført mellem den højtærede statsminister og det ærede medlem hr. H. C. Hansen, er jo udtryk for, at der hersker nogen uklarhed med hensyn til, hvordan regeringens stilling er overfor spørgsmålet om at gennemføre kriselovgivning på nuværende tidspunkt. Gennem de sidste uger har vi drøftet spørgsmålet om en dybtgående sanering af landets økonomi uden at nå til et resultat. Jeg anser det for beklageligt, at forhandlingen mellem regeringen og partierne endte resultatløst. Jeg tror, det ville have skabt tilfredshed i befolkningen, hvis forhandlingerne havde ført til en positiv løsning, selvom befolkningen meget vel ved, at en sanering, der skal betyde noget, vil medføre øgede byrder for alle befolkningsgrupper. Regeringens forhandlinger endte imidlertid, i denne omgang i hvert fald, uden resultat. Jeg skal ikke ved denne lejlighed forsøge at gøre op, hvem der har ansvaret for, at der ikke kom noget ud af det, for jeg tror ikke, tiden er inde til et stort politisk opgør om disse ting; der bliver formentlig også lejlighed til senere at drøfte problemet efter de udtalelser, der nu er fremsat af den højtærede statsminister. Jeg tror, det er mere nyttigt og gavnligt

for landet, at vi ikke får uddybet de modsetninger, der findes mellem partierne, heller ikke på det område, vi nu drøfter, men at vi søger at finde frem til en samlende løsning af problemerne. Og bragte de forhandlinger, der er ført, ikke nogen løsning, så skabte de dog en vis klarhed med hensyn til partiernes synspunkter overfor de foreliggende økonomiske spørgsmål. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at regeringen har gode muligheder for at få et betydeligt kriseprogram gennemført, hvis den har ønske derom, og hvis den har vilje dertil, og jeg må sige, at jeg finder det ikke forsvareligt at lade det hele ligge til efter landstingsvalget.

Når den højtærede statsminister nu giver udtryk for, at der i løbet af nogle dage vil komme til at foreligge lovforslag, så kan jeg kun udtrykke ønsket om, at regeringen vil fremskynde dette arbejde så meget, at det bliver muligt at få gennemført de væsentlige dele af kriseprogrammet, før rigsdagen tager hjem til påske, da landstingsvalget jo forhindrer, at rigsdagen straks efter påske igen kan optage arbejdet. Jeg kan i hvert fald ikke tænke mig, at de politiske partiers stilling til de spørgsmål, der forhandles her, kan være anderledes efter valget end før. Jeg tror, vi overfor befolkningen gør ret i, at man ikke får den opfattelse, at partiernes stilling skulle blive anderledes efter et valg end før et valg, og jeg kan i hvert fald sige til den højtærede statsminister, at mit partis principielle stilling til de økonomiske spørgsmål, der foreligger, vil være den samme i april, som den er nu. Jeg har med tilfredshed hørt, at statsministeren bebuder lovforslag fremsat. Jeg har, efter at forhandlingerne var brudt sammen, givet udtryk for, at man burde søge at få dem i gang igen, eller rettere, at tiden var inde til, at regeringen mødte i rigsdagen med sine forslag. Jeg kan ikke se, at der skulle være uoverstigelige hindringer tilstede for at gennemføre det væsentlige i det kriseprogram, som regeringen og partierne har forhandlet om.

Det vigtigste i øjeblikket er at få prisstigningerne bragt til standsning, og selvom vi ikke har herredømme over prisstigninger på varer, der kommer udefra, kan vi dog ved lovgivningsforanstaltninger øve betydelig indflydelse på den hjemlige prisudvikling, og i de forslag, som partierne har forelagt under forhandlingerne, findes der grundlag for en lovgivning, der vil være i stand til at samle næsten hele rigsdagen om en økonomisk politik, der tager sigte på de nærmest foreliggende spørgsmål. Fastlæg-